

ماشته بافی

ماشته نوعی پارچه است و در دسته بندی رشته‌های صنایع دستی، در دسته نساجی سنتی محسوب می‌شود، ماده اولیه آن پشم ریسیده است که در حال حاضر از نخ‌های پلی استر و آکرلیکی موجود در بازار استفاده می‌کنند. ابزار بافت در ماشته بافی شامل دار ماشته بافی چهار وردی که ورد ابزار تقسیم بندی تارهای چله در هنگام ماسوره است. چرخ چله پیچی، چرخ ماسوره پیچی و ماکو و ماسوره؛ در واقع قسمت اصلی دار شامل 4 ورد است که وظیفه تقسیم تارهای چله را به عهده دارد این وردها توسط 4 پدال به پایه دار وصل می‌شوند که به هنگام بافت با جابجائی هماهنگ آنها توسط پاهای بافنده عمل بافت صورت می‌گیرد.

برای بافت ابتدا ماکو را با نخ پودی به دور ماسوله می‌پیچد و در درون ماکو قرار می‌گیرد تا از دهانه کار عبور کند، بافنده پاهای خود را بر روی تسمه پدال‌ها فشار داده تا با جابجائی وردها به دو دسته زیر و رو تقسیم و به اصطلاح دهانه کار باز شود. با باز شدن دهانه کار ماکو را از آن عبور داده و پود را با زدن شانه بر لبه پارچه کوبیده و به همین ترتیب در هر رج با کشیدن 2 عدد از پدال‌ها طبق نقشه بافت جابجا شده و مراحل بافت صورت می‌گیرد، نوار بافته شده به طور تقریبی 9 متر طول و 45 تا 50 سانتیمتر عرض دارد که هر 4 قطعه آن را به هم دوخته تا بافته‌ای به ابعاد 2 در 2 متر مربع به دست آید.

کاربرد ماشته در گذشته بصورت رختخواب پیچ بوده ولی امروزه کاربردهای دیگری نظیر رومیزی، رویه مبلمان، پشتی و تکه دوزی رویه کیف و کفش زنانه و..... مورد استفاده قرار می‌گیرد. می‌توان با تغییر در طرح و رنگ و تکنیک بافت کاربردهای جدیدتری برای آن تعریف کرد. این دست بافته در اکثر مناطق استان و در شهرهای خرم‌آباد، بروجرد، نورآباد، الیگودرز و..... بافته می‌شود.

